

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

161 WET van 26 april 1962 tot wijziging van wettelijke regelingen inzake kinderbijslag en kindertoelage en van de Coördinatiewet Sociale Verzekering alsmede intrekking van de Kinderbijslagwet voor rentetrekking en de Kindertoelagewet voor gepensioneerden (Aanpassing Algemene Kinderbijslagwet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in verband met de invoering van een algemene, de gehele bevolking omvattende, verplichte kinderbijslagverzekering wijziging te brengen in wettelijke regelingen inzake kinderbijslag en kindertoelage en in de Coördinatiewet Sociale Verzekering, alsmede de Kinderbijslagwet voor rentetrekking en de Kindertoelagewet voor gepensioneerden in te trekken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het opschrift „Eerste Afdeling” in de Kinderbijslagwet¹⁾ wordt vervangen door:

„HOOFDSTUK I”

Artikel II

Artikel 1 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

2. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van echtgenoot wordt daaronder niet verstaan de gehuwde man, die duurzaam gescheiden van zijn echtgenote leeft.

3. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van echtgenote wordt daaronder niet verstaan de gehuwde vrouw, die duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft.”

Artikel III

Artikel 2 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 2. 1. Arbeider is de natuurlijke persoon, die in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat.

2. Wie niet binnen het Rijk woont, wordt slechts als arbeider beschouwd, voor zover hij zijn dienstbetrekking binnen het Rijk vervult.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat personen, die niet binnen het Rijk wonen, ook als arbeider worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten het Rijk vervullen.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in het eerste en in het tweede lid worden afgeweken:

a. ten aanzien van vreemdelingen;

b. ten aanzien van personen, op wie een kinderbijslagregeling buiten het Rijk van toepassing is;

c. ten aanzien van personen, die slechts tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijk hier te lande werkzaam zijn.”

Artikel IV

Artikel 3 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 3. 1. Waar iemand woont en waar een rechtspersoon gevestigd is wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen, welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, ten opzichte van de werkgever en de bemanning beschouwd als deel van het Rijk.”

Artikel V

Artikel 4 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 4. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep in aangenomen werk persoonlijk arbeid verricht;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die bij wijze van sociale werkvoorziening tewerk gesteld is;

e. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij exploitant of mede-exploitant van het vaartuig is.

2. Het bepaalde in het vorige lid, onder a en b, blijft buiten toepassing, indien de aldaar bedoelde arbeid wordt verricht ten behoeve van een natuurlijk persoon, die deze arbeid doet verrichten anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep.”

Artikel VI

Artikel 5 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 5. In bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen wordt eveneens als dienstbetrekking beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die als thuiswerker arbeid verricht, mits hij deze arbeid doorgaans voor ten hoogste twee opdrachtgevers verricht en zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee hulpen laat bijstaan;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt;

d. degene, die een scholings- of omscholingscursus volgt;

e. degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd.”

Artikel VII

Artikel 6 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 6. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, wiens loon uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht;

¹⁾ Stb. 1939, 806, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 december 1961 (Stb. 482).

b. degene, die ten behoeve van een natuurlijk persoon uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke arbeid verricht in diens private huishouding.”.

Artikel VIII

Artikel 7 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 7. Voor de toepassing van deze wet wordt als arbeider beschouwd:

a. degene, die hetzij krachtens de verplichte verzekering, geregeld bij de Ziektewet, ziekengeld ontvangt, hetzij ziekengeld ontvangt ingevolge een regeling bij ziekte, welke geldt voor de arbeiders in de zin der Ziektewet, die in verband met het bepaalde in de artikelen 20 en 21 dier wet dan wel op grond van de algemene maatregel van bestuur, uitgevaardigd krachtens artikel 22 dier wet, niet verplicht verzekerd zijn, en wel over de dagen, waarvoor het vorenbedoelde ziekengeld wordt ontvangen, een en ander mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was;

b. degene, die hetzij krachtens de verplichte verzekering, geregeld bij de Ongevallenwet 1921, een tijdelijke uitkering of een rente, berekend naar een verlies aan arbeidsgeschiktheid van 50 ten honderd of meer, ontvangt, hetzij een toelage, bedoeld in artikel 87c dier wet, en wel over de dagen, waarvoor vorenbedoelde tijdelijke uitkering, rente of toelage wordt ontvangen, een en ander mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was, of, indien deze wet toen reeds in werking getreden ware, arbeider zou zijn geweest;

c. degene, die hetzij krachtens de verplichte verzekering, geregeld bij de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, een tijdelijke uitkering of een rente, berekend naar een verlies aan arbeidsgeschiktheid van 50 ten honderd of meer, ontvangt, hetzij een toelage, bedoeld in artikel 95c dier wet, en wel over de dagen, waarvoor vorenbedoelde tijdelijke uitkering, rente of toelage wordt ontvangen, een en ander mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was, of, indien deze wet toen reeds in werking getreden ware, arbeider zou zijn geweest;

d. degene, die krachtens de Zeeongevallenwet 1919 een uitkering, berekend naar een verlies aan arbeidsgeschiktheid van 50 ten honderd of meer, ontvangt, en wel over de dagen, waarvoor vorenbedoelde uitkering wordt ontvangen, mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was, of, indien deze wet toen reeds in werking getreden ware, arbeider zou zijn geweest;

e. degene, die geen uitkering ontvangt als bedoeld onder a, b, c en d op grond van in de aldaar bedoelde wetten of regelingen vastgestelde wachtdagen, en wel over de hiervoor bedoelde wachtdagen, een en ander mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was;

f. degene, die op grond van bepalingen betreffende inhouding van een wachtgelduitkering onderscheidenlijk een werkloosheidsuitkering, opgenomen in de krachtens de Werkloosheidswet vastgestelde wachtgeldreglementen en onderscheidenlijk in het krachtens die wet vastgestelde reglement voor de werkloosheidsverzekering, geen uitkering ontvangt, en wel over de dagen, waarover op vorenbedoelde grond geen uitkering wordt ontvangen, een en ander mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was;

g. degene, die een geldelijke uitkering ontvangt krachtens artikel 415 van het Wetboek van Koophandel, en wel over de dagen, waarover vorenbedoelde uitkering wordt ontvangen, mits hij tijdens zijn laatste dienstbetrekking arbeider was;

h. degene, die in het genot is van een rente als bedoeld in artikel 71 der Invaliditeitswet, met uitzondering van de gehuwde vrouw, voor zover deze geen kostwinster is, en wel over de dagen, waarover vorenbedoelde rente wordt ontvangen;

i. tot uiterlijk de eerste dag van de maand, waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt:

1. de weduwe, die in het genot is of ter zake van het overlijden van haar laatste echtgenoot in het genot geweest is

van een weduwenpensioen of een tijdelijke weduwenuitkering ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet;

2. de weduwe, wier laatste echtgenoot is overleden vóór het in werking treden van de artikelen 8 en 13 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet en die, zonder in het genot te zijn of te zijn geweest van een weduwenpensioen of een tijdelijke weduwenuitkering ingevolge die wet, voldoet aan de vereisten, gesteld in artikel 58, eerste lid, van genoemde wet; het bepaalde bij of krachtens artikel 60 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet is van overeenkomstige toepassing;

j. degene, die ouderdomspensioen geniet ingevolge de Algemene Ouderdomswet;

k. degene, die behoort tot een groep van door Onze Minister aan te wijzen personen.”.

Artikel IX

Artikel 9 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 9. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt mede als arbeider beschouwd degene, aan wie pensioen is toegekend

a. als gewezen militair, gewezen ambtenaar of gewezen spoorwegambtenaar of

b. als weduwe of als echtgenote van een militair, van een ambtenaar, van een spoorwegambtenaar, van een gewezen militair, van een gewezen ambtenaar of van een gewezen spoorwegambtenaar of

c. krachtens provinciale of gemeentelijke verordening en wel over de dagen, waarover vorenbedoeld pensioen wordt ontvangen, met uitzondering van:

A. degene, bedoeld onder a, b en c, aan wie slechts pensioen is toegekend, ontleend uitsluitend aan een nevenbetrekking of aan twee of meer zodanige betrekkingen, waarin degene, die deze vervulde, niet bij voortduring een volledige dagtaak vond;

B. degene, bedoeld onder b, aan wie pensioen is toegekend krachtens een vrijwillige verzekering, met uitzondering van:

1°. de verzekering, bedoeld in artikel 95, juncto artikel 43, tweede lid, der Pensioenwet 1922 (Stb. 240), en in daarmede overeenkomende wettelijke bepalingen;

2°. de verzekering, gesloten krachtens een vóór 1 juli 1922 geldende wettelijke bepaling;

3°. de verzekering, gesloten krachtens de statuten of het reglement, genoemd in artikel 62 der Militaire Weduwenwet 1922;

C. degene, bedoeld onder a, behoort hebbende tot het reservepersoneel der Krijgsmacht, met uitzondering van hem:

1°. die voor onbepaalde tijd in werkelijke dienst is geweest;

2°. aan wie een pensioen ter zake van invaliditeit is toegekend;

3°. aan wie een diensttijdpensioen is toegekend, waarbij tevens de tijd, als beroepsmilitair doorgebracht, met pensioen is vergolden;

4°. aan wie een pensioen is toegekend krachtens de Pensioenwet bijzondere groepen reservepersoneel 1956.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid wordt verstaan onder:

„militair”: de militair der Krijgsmacht, alsmede de op of na 1 april 1939 tewerk gestelde burgerwerkkraft, wiens diensten ten behoeve van de Nederlandse militaire dienst werden gevorderd;

„ambtenaar”: de ambtenaar in de zin der Pensioenwet 1922 (Stb. 240);

„spoorwegambtenaar”: de spoorwegambtenaar in de zin der Pensioenwet voor de Spoorwegambtenaren 1925 (Stb. 294);

„pensioen”: het pensioen, het buitengewoon militair pensioen, het tijdelijk pensioen en het voorlopig pensioen, ten

laste van het Rijk, het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds of het Spoorwegpensioenfonds.

3. Voor de toepassing van deze wet wordt eveneens als arbeider beschouwd degene, die in het genot is van:

a. een pensioen, weduwnpensioen of overige uitkering als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder *c* en *d*, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 (*Stb.* 1957, 319) of

b. een periodieke uitkering, welke met toepassing van het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 met een der uitkeringen als omschreven in artikel 2, eerste lid, onder *c* en *d*, van die wet is gelijkgesteld,

en wel over de dagen, waarover vorenbedoeld pensioen, weduwnpensioen, overige uitkering of periodieke uitkering wordt ontvangen.

4. Door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken of Onze Minister van Defensie kunnen andere dan in de vorige leden bedoelde groepen van personen, wier pensioenen direct of indirect geheel of gedeeltelijk uit een openbare kas worden betaald, als arbeider worden aangewezen."

Artikel X

Artikel 10 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 10.** 1. Op gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken, van Defensie, van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, van Financiën en van Onze Minister wordt bij algemene maatregel van bestuur — zo nodig met inachtneming van bij deze maatregel aan te geven uitzonderingen — ten aanzien van personen:

a. in dienst van het Rijk;

b. in dienst van provincies, gemeenten, waterschappen, veenschapen en veenpolders;

c. in dienst van het openbaar lichaam „de Noordoostelijke Polder”, de drostambten, de organen, ingesteld of in stand gehouden krachtens de Wet gemeenschappelijke regelingen en de Kringen Bescherming Bevolking;

d. verbonden aan een instelling van onderwijs, voor wie:

1°. een bezoldigingsregeling van Rijksweg is vastgesteld;

2°. een bezoldigingsregeling geldt, waaromtrent bij de wet of van Rijksweg voorschriften zijn gegeven;

3°. uit hoofde van verlening van Rijkssubsidie of -vergoeding een bezoldigingsregeling wordt toegepast, welke van Rijksweg is vastgesteld of waaromtrent bij de wet of van Rijksweg voorschriften zijn gegeven,

een kinderbijslagvoorziening getroffen, welke voor hen, onverminderd het bepaalde in de Algemene Kinderbijslagwet, bij uitsluiting geldt.

2. Voor zover op de personen, bedoeld in het vorige lid, de in dat lid bedoelde algemene maatregel van bestuur van toepassing is, worden deze personen niet als arbeider in de zin van deze wet beschouwd. De in dat lid bedoelde uitzondering is slechts van toepassing, voor zover vorenbedoelde algemene maatregel van bestuur geldt.

3. De overeenkomstig het eerste lid getroffen kinderbijslagvoorziening mag noch voor wat betreft de voorwaarden, waarop het recht op kinderbijslag wordt verleend, noch voor wat betreft de bedragen van de kinderbijslag minder gunstig zijn dan de regeling, neergelegd in Hoofdstuk II van deze wet.

4. Ten aanzien van de personen, die vallen onder de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, is het bepaalde in de artikelen 44 en 45, tweede lid, van overeenkomstige toepassing."

Artikel XI

Artikel 11 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 11.** 1. Werkgever is degene, tot wie een of meer natuurlijke personen in dienstbetrekking staan.

2. Wie niet binnen het Rijk woont of gevestigd is, wordt slechts als werkgever beschouwd voor zover hij:

a. binnen het Rijk een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een binnen het Rijk wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel

b. binnen het Rijk een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als werkgever is aangewezen."

Artikel XII

Artikel 12 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 12.** Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:

1. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder:

a en *b*: de aanbesteder;

c: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;

d: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;

e: de exploitant of mede-exploitant van het vaarttuig;

2. in de gevallen, bedoeld in artikel 5, onder:

a: de opdrachtgever;

b: de thuiswerker;

c: degene, met wie het optreden is overeenkomen;

d en *e*: degene, die in de in artikel 5 bedoelde algemene maatregel van bestuur als werkgever wordt aangewezen."

Artikel XIII

Artikel 13 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 13.** 1. Onze Minister kan bepalen, dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister overeenkomstig door Ons te geven regelen erkend administratiekantoor, voor de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 11 en 12 een ander dan de aldaar bedoelde persoon aanwijzen als werkgever met betrekking tot:

a. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

b. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt."

Artikel XIV

Artikel 14 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 14.** De werkgever is verplicht om aan in zijn dienst zijnde personen overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en behoudens de bij die algemene maatregel te bepalen uitzonderingen gelegenheid te geven tot het uitoefenen van de hun bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden en tot het nakomen van de hun bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen."

Artikel XIVa

Artikel 15 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 15.** In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt voorzien door de Sociale Verzekeringsbank, met dien verstande, dat de heffing en de invordering van de premies geschieden door de Rijksbelastingdienst."

Artikel XIVb

Artikel 16 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 16.** 1. Onze Minister wijst, gehoord de Sociale Verzekeringsraad en de Sociale Verzekeringsbank, de werkzaamheden, onderscheidenlijk de bevoegdheden aan, betrekking hebbende op de uitvoering dezer wet, welke in plaats van door de Sociale Verzekeringsbank door de Raden van Arbeid zullen worden verricht, onderscheidenlijk uitgeoefend.

2. In de gevallen, waarin Onze Minister ingevolge het bepaalde in het vorige lid werkzaamheden en bevoegdheden aan de Raden van Arbeid heeft toegewezen, zijn de bepalingen van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

3. De Sociale Verzekeringsbank kan aan de Raden van Arbeid ter uitvoering van deze wet aanwijzingen en voorschriften geven.

4. Hetgeen ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden verder nodig is, wordt door Onze Minister geregeld."

Artikel XIVc

In de Kinderbijslagwet vervalt artikel 17.

Artikel XV

De Tweede Afdeling van de Kinderbijslagwet wordt vervangen door een nieuw Hoofdstuk, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK II

De kinderbijslag

§ 1. Het recht op kinderbijslag

Artikel 19. 1. De arbeider, die hier te lande zijn woonplaats heeft, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op kinderbijslag voor het eerste en het tweede van zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

- jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;
- jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene, met wie hij gehuwd is geweest, of van degene, met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;
- jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;
- 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;
- 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, tengevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

2. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

3. Onze Minister kan regelen stellen naar welke wordt beoordeeld of:

- een kind in belangrijke mate op kosten van de arbeider wordt onderhouden;
- een kind buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 20. Onze Minister kan bepalen in welke gevallen:

- een arbeider, die niet hier te lande zijn woonplaats heeft, voor de toepassing van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, geacht wordt zijn woonplaats hier te lande te hebben;
- een kind, te wiens aanzien niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 19, tweede lid, nochtans met een pleegkind wordt gelijkgesteld;
- een arbeider geacht wordt met een kind, bedoeld onder *b*, een huishouden te vormen.

Artikel 21. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor recht op kinderbijslag bestaat, wordt een kind, val-

lende onder artikel 19, eerste lid, onder *d* of *e*, voor twee kinderen geteld, indien dat kind grotendeels op kosten van de arbeider wordt onderhouden.

Artikel 22. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor over een kalenderkwartaal recht op kinderbijslag bestaat, worden slechts in aanmerking genomen de kinderen, te wier aanzien aan de voorwaarden, genoemd in artikel 19, juncto de artikelen 20 en 21, is voldaan op de eerste dag van dat kwartaal.

Artikel 23. 1. Ten aanzien van degene, die gedurende een geheel kalenderkwartaal als arbeider heeft gewerkt of zonder te hebben gearbeid in geld vastgesteld loon heeft ontvangen, draagt de kinderbijslag over dat kwartaal:

- voor het eerste kind f 58,50;
- voor het tweede kind f 63,96.

2. De kinderbijslag bedraagt ten aanzien van degene, die niet gedurende een geheel kalenderkwartaal arbeider is, over elke dag, waarop hij als arbeider heeft gewerkt of waarover hij, zonder te hebben gearbeid, in geld vastgesteld loon heeft ontvangen, 1/78 deel van de in het eerste lid genoemde bedragen. Als een dag, waarover loon is genoten, wordt tevens beschouwd een dag, waarop de arbeider niet heeft gewerkt, doordat voor hem een werktijdregeling gold, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan 6 dagen van toepassing was. Indien in een onderneming de arbeider, in ploegendienst werkzaam, uitsluitend ten gevolge hiervan op een minder aantal dagen arbeid verricht dan het normale aantal werkdagen, wordt hij gedurende de periode, waarin hij door het werken in ploegendienst in beslag wordt genomen, geacht het normale aantal werkdagen van de week arbeid te hebben verricht. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op één dag.

3. Aan degene, wiens loon in een kalenderkwartaal over de dagen, waarop hij als arbeider heeft gewerkt of waarover hij, zonder te hebben gearbeid, in geld vastgesteld loon heeft ontvangen, gemiddeld minder heeft bedragen dan f 6,— per dag, wordt in afwijking voor zover nodig van het bepaalde in de vorige leden, over ten hoogste zoveel dagen 1/78 deel van de in het eerste lid genoemde bedragen uitgekeerd, als het bedrag van f 6,— ten volle is begrepen in het door hem in dat kwartaal ontvangen loon en nooit meer dan over 78 dagen.

4. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste, het tweede en het derde lid wordt de arbeider, die een uitkering als bedoeld in artikel 7, onder *a, b, c* en *d* geniet, geacht een loon te ontvangen, gelijk aan het dagloon, waarnaar die uitkering is berekend.

5. Ten aanzien van degene, die de hoedanigheid van arbeider ontleent aan artikel 7, onder *h, i* en *j*, of aan artikel 9, draagt de kinderbijslag over elke dag — uitgezonderd de zondagen —, waarop hij die hoedanigheid bezit, 1/78 deel van de in het eerste lid genoemde bedragen.

6. Onze Minister kan voor de toepassing van dit artikel nadere regelen stellen.

Artikel 23a. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden de in artikel 23, eerste lid, genoemde bedragen met ingang van de bij die maatregel aan te wijzen dag herzien onder nader bij algemene maatregel van bestuur, de Sociaal-Economische Raad gehoord, te stellen voorwaarden teneinde de bedoelde bedragen aan te passen aan belangrijke wijzigingen in het indexcijfer der lonen.

2. Waar in andere artikelen van deze wet wordt verwezen naar de bedragen, genoemd in artikel 23, eerste lid, worden bedoeld de overeenkomstig het vorige lid verhoogde of verlaagde bedragen, indien dat lid toepassing heeft gevonden.

§ 2. Uitbetaling van de kinderbijslag

Artikel 24. 1. De kinderbijslag wordt driemaandelijks op aanvraag uitbetaald.

2. De aanvraag om kinderbijslag wordt ingediend ter plaatse, door Onze Minister aangegeven, en geschiedt op een formulier, waarvan het model wordt vastgesteld door de Sociale Verzekeringsbank.

3. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd uitkeringen, welke ten laste komen van derden en welke naar aard en strekking overeenkomen of verband houden met de in deze wet geregelde uitkering op verzoek van die derden en te hunnen laste aan de belanghebbende personen uit te betalen.

4. Onze Minister kan ter uitvoering van het bepaalde in het eerste en tweede lid nadere regelen stellen. Onze Minister kan tevens regelen stellen, welke afwijken van het bepaalde in het eerste en tweede lid, met dien verstande evenwel, dat de uitbetaling van de kinderbijslag tenminste eenmaal in de drie maanden geschiedt.

Artikel 25. 1. Indien over eenzelfde tijdvak ingevolge deze wet voor beide echtgenoten recht op kinderbijslag bestaat voor een tot hun huishouden behorend kind, dat jonger is dan 16 jaar, wordt de kinderbijslag, waarop de echtgenote recht heeft, slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag, waarop de echtgenoot recht heeft, te boven gaat. De met inachtneming van het bepaalde in de vorige volzin aan de echtgenote toekomende kinderbijslag kan aan de echtgenoot worden uitbetaald.

2. Indien over eenzelfde tijdvak voor hetzelfde kind, dat jonger is dan 16 jaar, ingevolge deze wet recht op kinderbijslag bestaat, enerzijds voor een arbeider, tot wiens huishouden dit kind behoort, en anderzijds voor een arbeider, die dit kind grotendeels op zijn kosten onderhoudt, wordt de kinderbijslag aan eerstbedoelde arbeider slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag van laatstbedoelde arbeider te boven gaat.

Artikel 26. Onze Minister kan ter voorkoming van samenloop van kinderbijslag ingevolge deze wet en van kinderbijslag ingevolge deze wet met kinderbijslag uit anderen hoofde, alsmede ter voorkoming van uitkering van kinderbijslag over meer dan 78 dagen in eenzelfde kalenderkwartaal, nadere en zo nodig afwijkende regelen vaststellen.

Artikel 27. Indien ten aanzien van hetzelfde kind kinderbijslag kan worden ontvangen ingevolge deze wet en ingevolge een rechtens geldende regeling, bestaande in een ander land, kan Onze Minister nadere en eventueel afwijkende regelen stellen ter voorkoming van dubbele kinderbijslag.

Artikel 28. 1. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd, voor zover nodig na ingewonnen advies van een raad voor de kinderbescherming, de kinderbijslag betaalbaar te stellen aan een ander dan de rechthebbende.

2. Indien de arbeider nalaat een aanvraag om kinderbijslag in te dienen, kan deze aanvraag geschieden door een raad voor de kinderbescherming, die tevens adviseert aan wie de kinderbijslag betaalbaar kan worden gesteld.

Artikel 29. Indien de arbeider geen redelijke medewerking verleent tot het verkrijgen van inlichtingen, welke voor een juiste beoordeling van het recht op kinderbijslag nodig zijn, kan de Sociale Verzekeringsbank beslissen, dat hem geen dan wel slechts een gedeelte van de kinderbijslag wordt uitbetaald.

Artikel 30. 1. De kinderbijslag is:

- a. onvervreemdbaar;
- b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
- c. behoudens voor zoveel dit dient tot verhaal van een uitkering tot onderhoud van het kind, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van kinderbijslag, onder welke vorm of welke benaming ook door de arbeider verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 31. 1. Kinderbijslag, welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.

2. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet worden teruggevorderd of op later betaalbaar te stellen kinderbijslag in mindering worden gebracht.

3. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling worden teruggevorderd of op aan hem of zijn echtgenote later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge deze wet, de Algemene Kinderbijslagwet, de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 of de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, in mindering worden gebracht, indien degene, ten name van wie de kinderbijslag betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat ten onrechte kinderbijslag werd uitbetaald.

4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Sociale Verzekeringsbank kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren."

Artikel XVI

De Derde Afdeling van de Kinderbijslagwet wordt vervangen door een nieuw Hoofdstuk, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK III

De op te brengen middelen

Artikel 32. 1. Behoudens het bepaalde in artikel 34 worden de middelen tot dekking van de ingevolge deze wet uit te keren kinderbijslagen en van de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten gevonden door het heffen van premie van de werkgevers.

2. De premie wordt geheven naar de maatstaf van het door de arbeider genoten loon en vastgesteld in een percentage van het loon.

3. Het premiepercentage, bedoeld in het tweede lid, wordt vastgesteld door de Sociale Verzekeringsbank onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad. Indien Onze Minister aan het door de Sociale Verzekeringsbank vastgestelde premiepercentage zijn goedkeuring onthoudt, stelt hij het premiepercentage vast.

4. De premie wordt verschuldigd op het tijdstip, waarop het loon wordt uitbetaald, verrekend of op enigerlei andere wijze ter beschikking van de arbeider of van een derde wordt gesteld. Voorschotten op loon worden als uitbetaald loon aangemerkt.

5. De heffing en de invordering van de premie geschieden met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing en invordering van de loonbelasting geldende regelen.

6. Het loon, waarover de premie is berekend en het bedrag van de premie worden op de loonbelastingaangifte, bedoeld in artikel 19, eerste lid, van het Besluit op de Loonbelasting 1940 afzonderlijk vermeld.

7. De werkgever mag de premie geheel noch gedeeltelijk op de arbeider verhalen.

8. De premie wordt gestort in een door de Sociale Verzekeringsbank te beheren Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen voorschriften geven inzake de afdracht van de door de Rijksbelastingdienst ten behoeve van het Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden geïnde premie.

Artikel 33. 1. Het loon, bedoeld in het tweede lid van artikel 32, wordt opgevat en berekend volgens de regelen, welke gelden voor de heffing van de loonbelasting, met dien verstande, dat niet in aftrek wordt gebracht hetgeen op het loon van de arbeider wordt ingehouden wegens premie ingevolge

de Ziektewet en de Werkloosheidswet en wegens bijdragen ter zake van aanspraken op periodieke uitkeringen als hierna onder 4°. bedoeld en dat niet als loon worden aangemerkt:

1°. beloningen, welke uit een vroegere dienstbetrekking van de arbeider of van een ander worden genoten;

2°. uitkeringen en verstrekkingen ingevolge sociale verzekeringswetten;

3°. aanspraken op kinderbijslagen ingevolge deze wet en aanspraken op verstrekkingen ingevolge de wettelijke ziekenfondsverzekering;

4°. periodieke uitkeringen en aanspraken op zodanige uitkeringen, die naar aard en strekking overeenkomen met uitkeringen ingevolge de Ziektewet, de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 of de Zeeongevallenwet 1919;

5°. uitkeringen in geval van onvrijwillige werkloosheid aan personen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder *a*, *b* en *c* van de Werkloosheidswet;

6°. uitkeringen over tijdvakken, waarin de arbeider geen arbeid verricht, indien die uitkeringen minder bedragen dan de helft van zijn normale loon.

2. Indien het in een kalenderjaar door de arbeider uit dezelfde dienstbetrekking genoten loon meer bedraagt dan het voor de toepassing van het zesde lid van artikel 26 van de Algemene Ouderdomswet geldende bedrag, is over dat meerdere geen premie verschuldigd.

Artikel 33a. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere, zo nodig afwijkende, regelen worden gesteld inzake de premieheffing en het als loon in aanmerking te nemen bedrag, indien het betreft werkgevers van:

1°. binnenschippers en tot de bemanning van een binnenvaarttuig behorende personen;

2°. zeevarenden;

3°. personen, bedoeld in de artikelen 4 en 5;

4°. andere groepen van arbeiders, ten aanzien waarvan zodanige regelen tot vergemakkelijking van de heffing van de premie kunnen leiden.

Artikel 34. 1. Behoudens het bepaalde in de volgende leden komen de ingevolge deze wet uit te keren kinderbijslagen en de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten ten laste van het Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden.

2. De kinderbijslagen, ingevolge deze wet uit te keren aan degenen, die de hoedanigheid van arbeider ontlenen of mede ontlenen aan het bepaalde in artikel 7, onder *i*, alsmede de aan de uitbetaling dezer kinderbijslagen verbonden kosten komen, onverminderd het bepaalde in het volgende lid, ten laste van het Weduwen- en wezenfonds, bedoeld in artikel 39 van de Algemene Weduwen- en Wezenwet.

3. De kinderbijslagen, ingevolge deze wet uit te keren aan degenen, die de hoedanigheid van arbeider ontlenen of mede ontlenen aan het bepaalde in artikel 7, onder *j*, alsmede de aan de uitbetaling dezer kinderbijslagen verbonden kosten komen ten laste van het Ouderdomsfonds, bedoeld in artikel 24 van de Algemene Ouderdomswet.

4. De kinderbijslagen, ingevolge deze wet uit te keren aan degenen, die de hoedanigheid van arbeider uitsluitend ontlenen aan het bepaalde in artikel 9, alsmede de aan de uitbetaling dezer kinderbijslagen verbonden kosten komen ten laste van het Rijk.

5. Voor de toepassing van het vorige lid worden onder degenen, die de hoedanigheid van arbeider ontlenen aan artikel 9, niet begrepen degenen, die als gewezen spoorwegambtenaar of als weduwe of echtgenote van een spoorwegambtenaar of gewezen spoorwegambtenaar pensioen genieten.

6. Ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel kan Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, nadere regelen stellen."

Artikel XVIa

Na het in artikel XVI bedoelde nieuwe Hoofdstuk III worden twee nieuwe Hoofdstukken ingevoegd, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK IIIa

Vrijstelling wegens gemoedsbezwaren

Artikel 35a. 1. Degene, die gemoedsbezwaren heeft tegen de in deze wet geregelde verzekering, kan met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden door de Sociale Verzekeringsbank worden vrijgesteld van de bij die maatregel aan te wijzen verplichtingen, welke hem bij of krachtens deze wet zijn opgelegd.

2. De Sociale Verzekeringsbank doet aan de inspecteurs der belastingen mededeling van de werkgevers binnen hun ambtsgebied, aan wie een vrijstelling als in het eerste lid bedoeld is verleend.

3. Indien krachtens het bepaalde in het eerste lid aan een werkgever vrijstelling van premiebetaling is verleend, is deze verplicht een bedrag ter grootte van hetgeen hij, ware de vrijstelling niet verleend, als premie verschuldigd zou zijn geweest, af te dragen als ware dit voor hem ingehouden loonbelasting.

4. Ten aanzien van hetgeen ingevolge het derde lid verschuldigd is, vindt artikel 32, vierde, vijfde, zesde en zevende lid, overeenkomstige toepassing.

5. Hetgeen krachtens het bepaalde in het derde lid verschuldigd is, wordt als loonbelasting verantwoord, doch overigens voor de toepassing van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en van het Besluit op de Loonbelasting 1940 niet als loonbelasting beschouwd.

6. Het bedrag aan premie, dat een werkgever verschuldigd zou zijn geweest, indien hem niet krachtens het eerste lid vrijstelling van premiebetaling zou zijn verleend, komt voor rekening van het Rijk.

7. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden tevens geregeld de verdere gevolgen, welke aan het verlenen van vrijstelling wegens gemoedsbezwaren zijn verbonden, alsmede de gevallen, waarin de vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken en de aan de intrekking verbonden gevolgen.

HOOFDSTUK IIIb

Het verstrekken van inlichtingen

Artikel 35b. 1. Ieder is verplicht aan de Sociale Verzekeringsraad, de Sociale Verzekeringsbank, de Raad van Arbeid, de Rijksbelastingdienst, de Rijksinspectie van de Bevolkingsregisters, het gemeentebestuur of aan een daartoe door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze wet van hem verlangde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet.

Artikel 35c. 1. De bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, zijn gehouden aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon kosteloos de inlichtingen, welke ten behoeve van de uitvoering van deze wet worden verlangd, te verstrekken en toe te zenden.

2. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan

te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

3. Alle ambtenaren, tot afgifte van uittreksels uit registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos toe te zenden."

Artikel XVII

Na het in artikel XVIa bedoelde nieuwe Hoofdstuk IIIb wordt een nieuw Hoofdstuk ingevoegd, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK IV

Bezwaar en beroep

Artikel 36. 1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling van kinderbijslag. In de gevallen, bedoeld in artikel 28, wordt de raad voor de kindbescherming mede als belanghebbende beschouwd.

2. Een kennisgeving als in het vorige lid bedoeld vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld, en de termijn van beroep.

Artikel 37. 1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat belanghebbende beroep open.

2. Over het beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

3. Tegen uitspraken van de Centrale Raad van Beroep kan ieder der partijen beroep in cassatie instellen terzake van schending of verkeerde toepassing van het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 1, tweede en derde lid, 3, 19, 21 en 46d, vierde en vijfde lid.

4. Op dit beroep zijn de voorschriften betreffende het beroep in cassatie tegen uitspraken van de gerechtshoven inzake beroepen in belastingzaken van overeenkomstige toepassing, waarbij de Centrale Raad van Beroep de plaats inneemt van een gerechtshof.

Artikel 37a. 1. Voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald, zijn de voor de heffing van de loonbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De werkgever, die van oordeel is, dat door hem ten onrechte of te veel premie is afgedragen, kan binnen 2 maanden na de afdracht een verzoek om teruggaaf indienen bij de inspecteur der belastingen. De beslissing van de inspecteur op dit verzoek wordt voor de toepassing van het voorgaande lid beschouwd als een uitspraak op een bezwaarschrift.

3. Met betrekking tot een aan de werkgever opgelegde navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, die mede tot het aan hem opleggen van een navorderingsaanslag in de loonbelasting aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen in de gevallen, bedoeld in het derde lid, omtrent het loon, dat voor de heffing van de loonbelasting in aanmerking wordt genomen, voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten."

Artikel XVIII

De Vierde Afdeling van de Kinderbijslagwet wordt vervangen door een nieuw Hoofdstuk, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK V

Strafbepalingen

Artikel 43. Het niet voldoen aan de verplichtingen, omschreven in de artikelen 14 en 35b, alsmede overtreding van het bepaalde in artikel 32, zevende lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 44. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die op het bij artikel 24, tweede lid, bedoelde aanvraagformulier opzettelijk een valse opgave doet.

Artikel 45. 1. De in artikel 43 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

2. Het in artikel 44 strafbaar gestelde feit is een misdrijf.

Artikel 46. 1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen en maatregelen uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, indien het gepleegd wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, de vennootschap, de vereniging of het doelvermogen, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 46a. Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast:

- a. de overige ambtenaren van Rijks- en Gemeentepolitie;
- b. de personen, daartoe door Onze Minister aangewezen.

Artikel 46b. 1. De in artikel 46a bedoelde personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Wordt aan de in artikel 46a bedoelde personen de toegang geweigerd of belemmerd of wordt hun op aanmelding tot toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met inroeping van de sterke arm.

3. De artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 46c. 1. De in artikel 46a bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

2. Hij die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Hij aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte."

Artikel XIX

Het opschrift „VIJFDE AFDELING" van de Kinderbijslagwet wordt vervangen door het opschrift „HOOFDSTUK VI".

Artikel XX

Vóór artikel 47 van de Kinderbijslagwet wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 46d. 1. De arbeider, daaronder begrepen degene, die ingevolge artikel 10 als zodanig wordt uitgezonderd, heeft, mits hij hier te lande zijn woonplaats heeft, eveneens recht op kinderbijslag:

a. voor kinderen, die zijn geboren in de tijdvakken 2 oktober 1946 tot en met 1 januari 1947, 2 oktober 1947 tot en met 1 januari 1948, 2 oktober 1948 tot en met 1 januari 1949 en 2 oktober 1949 tot en met 1 januari 1950, gedurende de vier kalenderkwartalen, volgende op het kalenderkwartaal, waarin zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt;

b. voor kinderen, die zijn geboren in de tijdvakken 2 januari tot en met 1 april van de kalenderjaren 1947, 1948, 1949 en 1950, gedurende de drie kalenderkwartalen, volgende op het kalenderkwartaal, waarin zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt;

c. voor kinderen, die zijn geboren in de tijdvakken 2 april tot en met 1 juli van de kalenderjaren 1947, 1948, 1949 en 1950, gedurende de twee kalenderkwartalen, volgende op het kalenderkwartaal, waarin zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt;

d. voor kinderen, die zijn geboren in de tijdvakken 2 juli tot en met 1 oktober van de kalenderjaren 1947, 1948, 1949 en 1950, gedurende het kalenderkwartaal, volgende op het kalenderkwartaal, waarin zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid geldt ten aanzien van kinderen, die zijn geboren op de eerste dag van een kalenderkwartaal, als het kalenderkwartaal, waarin zij de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt, het onmiddellijk aan hun 16de verjaardag voorafgaande kalenderkwartaal.

3. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet ten aanzien van het kind, waarvoor reeds met toepassing van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder *d* en *e*, van deze wet of artikel 7, derde lid, onder *d* en *e*, van de Algemene Kinderbijslagwet recht op kinderbijslag bestaat.

4. Onder kinderen, bedoeld in het eerste lid, worden verstaan eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen van de arbeider, die:

a. behoren tot zijn huishouden;

b. behoren tot het huishouden van degene, met wie hij gehuwd is geweest of van degene, met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind behoren tot het huishouden van een ander, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

5. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

6. Onze Minister kan regelen stellen, naar welke wordt beoordeeld of een kind in belangrijke mate op kosten van de arbeider wordt onderhouden.

7. De kinderbijslag voor een kind als bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de kinderbijslag voor het laatste kind, waarvoor de arbeider ingevolge deze wet of ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet aanspraak zou hebben, indien eerstbedoeld kind nog niet de leeftijd van 16 jaar had bereikt.

8. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid wordt niet onder arbeider verstaan:

a. degene,

1°. die in dienst is van een werkgever, wiens personeel op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet, met toepassing van artikel 5 van deze wet, zoals deze op die dag luidde, geheel of gedeeltelijk aan haar werking was onttrokken en

2°. die, indien het onder 1° bedoelde artikel 5 niet zou zijn gewijzigd en de aldaar bedoelde regelingen inzake de toekenning van kinderbijslag ongewijzigd waren blijven bestaan, deswege aan de werking van deze wet zou zijn onttrokken;

b. degene,

1°. die werkzaam is aan een inrichting of instelling van onderwijs, op wier personeel op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet, krachtens een uit hoofde van subsidieverlening van overheidswege opgelegde verplichting werd toegepast een door Ons, op voordracht of mede op voordracht van Onze Minister, vastgestelde regeling inzake de toekenning van kinderbijslag of een kinderbijslagregeling, welke door Onze Minister als een bijzondere regeling in de zin van artikel 5 van deze wet, zoals deze wet op die dag luidde, was erkend, en

2°. die, indien artikel 3 van deze wet, zoals deze wet op de onder 1° bedoelde dag luidde, niet zou zijn gewijzigd en de algemene maatregel van bestuur, in dat artikel bedoeld, van kracht zou zijn gebleven, op grond van artikel 1, tweede lid, onder *d*, van die algemene maatregel van bestuur aan de werking van deze wet zou zijn onttrokken;

c. degene, die de hoedanigheid van arbeider in de zin van deze wet uitsluitend ontleent aan artikel 7, onder *h*, *i* en *j*, dan wel aan artikel 9.

9. Onze Minister kan omtrent het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen, waarbij kan worden aangegeven in welke gevallen arbeiders, anders dan bedoeld in het achtste lid, voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel niet als arbeider worden beschouwd."

Artikel XXI

Artikel 48 van de Kinderbijslagwet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 48. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel: „Kinderbijslagwet voor loontrekkenden."

Artikel XXII

De wet van 15 juli 1948, Stb. I 309 (Kinderbijslagwet voor rentetrekken), wordt ingetrokken.

Artikel XXIIa

De wet van 14 juni 1951, Stb. 212 (Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen) ¹⁾, ondergaat de volgende wijzigingen:

1. In het intitulé worden de woorden: „een noodregeling kinderbijslag voor kleine zelfstandigen" gewijzigd in: „een kinderbijslagvoorziening voor kleine zelfstandigen".

2. In de considerans wordt het woord: „noodvoorziening" gewijzigd in: „voorziening".

3. Artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 december 1961 (Stb. 440).

2. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van echtgenoot wordt daaronder niet verstaan de gehuwde man, die duurzaam gescheiden van zijn echtgenote leeft.

3. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van echtgenote wordt daaronder niet verstaan de gehuwde vrouw, die duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft."

4. Artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 2. 1. Onder zelfstandige wordt in deze wet verstaan ieder, die hier te lande zijn woonplaats heeft en die anders dan in dienstbetrekking hier te lande een bedrijf of beroep uitoefent,

a. behoudens voorzover hij arbeider is in de zin van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of voor de toepassing van die wet als arbeider wordt beschouwd;

b. behoudens voorzover op hem de kinderbijslagvoorziening bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden van toepassing is.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt met een zelfstandige gelijkgesteld degene, die hier te lande zijn woonplaats heeft en, hier te lande in dienstbetrekking staande tot een natuurlijk persoon, in diens private huishouding doorgaans op meer dan twee dagen per week uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten verricht en wel over de dagen waarop hij deze werkzaamheden verricht. Het bepaalde in het vorige lid onder a en b is van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, wordt voor de toepassing van deze wet niet als zelfstandige beschouwd degene, voor wie de uitoefening van het in dat lid bedoelde bedrijf of beroep slechts een bijkomstige bron van inkomsten vormt. Door Onze Minister kunnen nadere richtlijnen worden gegeven ter beantwoording van de vraag of de uitoefening van een bedrijf of beroep voor de toepassing van deze wet geacht wordt een bijkomstige bron van inkomsten te vormen.

4. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, wordt voor de toepassing van deze wet mede niet als zelfstandige beschouwd degene, die, hoewel tot maatschappelijke arbeid in staat, regelmatig nalaat door zodanige arbeid in het onderhoud van zich en zijn gezin te voorzien. Onze Minister kan nadere richtlijnen geven ter uitvoering van het bepaalde in de vorige volzin.

5. Degene, die wegens ziekte, ongeval, invaliditeit of andere bijzondere omstandigheden zijn gewone bedrijf of beroep in de zin, als in het eerste en in het tweede lid bedoeld, niet kan uitoefenen, blijft nochtans gedurende de tijd dier verandering voor de toepassing van deze wet als zelfstandige aangemerkt."

5. De artikelen 4, 5 en 6 worden gelezen als volgt:

„Artikel 4. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat:

a. personen, die in het buitenland hun woonplaats hebben, doch hier te lande een bedrijf of beroep uitoefenen in de zin als bedoeld in artikel 2, eerste lid, voor de toepassing van deze wet geacht worden hier te lande hun woonplaats te hebben;

b. personen, die hier te lande hun woonplaats hebben, doch in het buitenland een bedrijf of beroep uitoefenen in de zin als bedoeld in artikel 2, eerste lid, voor de toepassing van deze wet geacht worden hun bedrijf of beroep hier te lande uit te oefenen.

Artikel 5. 1. De zelfstandige, wiens inkomen over het voorafgaande kalenderjaar niet meer bedraagt dan f 4000, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op kinderbijslag voor het eerste en het tweede van zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen.

2. De zelfstandige, wiens inkomen over het voorafgaande kalenderjaar, na aftrek van een bedrag ter grootte van de kinderbijslag over dat jaar voor een eerste kind, niet meer bedraagt dan f 4000, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op kinderbijslag voor het tweede van zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen.

3. Onder eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen van de zelfstandige worden verstaan zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;

b. jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene, met wie hij gehuwd is geweest, of van degene, met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

d. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

e. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, tengevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

4. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

5. Onze Minister kan regelen stellen naar welke wordt beoordeeld of:

a. een kind in belangrijke mate op kosten van de zelfstandige wordt onderhouden;

b. een kind buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 6. Onze Minister kan bepalen in welke gevallen:

a. een kind, te wiens aanzien niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 5, vierde lid, nochtans met een pleegkind wordt gelijkgesteld;

b. een zelfstandige geacht wordt met een kind, bedoeld onder a, een huishouden te vormen."

6. Na artikel 6 wordt ingevoegd een nieuw artikel 6b, luidende als volgt:

„Artikel 6b. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor recht op kinderbijslag bestaat, wordt een kind, vallende onder artikel 5, derde lid, onder d of e, voor twee kinderen geteld, indien dat kind grotendeels op kosten van de zelfstandige wordt onderhouden."

7. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 8. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor over een kwartaal recht op kinderbijslag bestaat, worden slechts in aanmerking genomen de kinderen, te wier aanzien aan de voorwaarden, genoemd in artikel 5, derde, vierde en vijfde lid, juncto de artikelen 6 en 6b, is voldaan op de eerste dag van dat kwartaal."

8. Artikel 9 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 9. 1. Ten aanzien van degene, die gedurende een geheel kalenderkwartaal ingevolge deze wet aanspraak heeft

op kinderbijslag, bedraagt de kinderbijslag over dat kwartaal:

- a. voor het eerste kind f 58,50;
- b. voor het tweede kind f 63,96.

2. Ten aanzien van degene, die niet gedurende een geheel kalenderkwartaal ingevolge deze wet aanspraak heeft op kinderbijslag, bedraagt de kinderbijslag over elke dag — uitgezonderd de zondagen — waarop hij in dat kwartaal aanspraak heeft op kinderbijslag, 1/78 deel van de in het eerste lid genoemde bedragen.

3. Aan degene, op wie het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van toepassing is en wiens loon in een kwartaal over de dagen, waarop hij met een zelfstandige is gelijkgesteld, gemiddeld minder heeft bedragen dan f 6 per dag, wordt in afwijking voor zover nodig van het bepaalde in de vorige leden, over ten hoogste zoveel dagen 1/78 deel van de in het eerste lid genoemde bedragen uitgekeerd, als het bedrag van f 6 ten volle is begrepen in het door hem in de hoedanigheid, bedoeld in artikel 2, tweede lid, in dat kwartaal ontvangen loon en nooit meer dan over 78 dagen.

4. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste, het tweede en het derde lid wordt degene, die ingevolge het bepaalde in artikel 2, tweede lid met een zelfstandige is gelijkgesteld en die krachtens de verplichte verzekering geregeld bij de Ziektewet, ziekgeld ontvangt, geacht een loon te genieten, gelijk aan het dagloon, waarnaar het ziekgeld is berekend.

5. Onze Minister kan voor de toepassing van dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen."

9. Na artikel 9 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende als volgt:

„Artikel 9a. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden de in artikel 9, eerste lid, genoemde bedragen met ingang van de bij die maatregel aan te wijzen dag herzien onder nader bij algemene maatregel van bestuur, de Sociaal-Economische Raad gehoord, te stellen voorwaarden teneinde de bedoelde bedragen aan te passen aan belangrijke wijzigingen in het indexcijfer der lonen.

2. Waar in andere artikelen van deze wet wordt verwezen naar de bedragen, genoemd in artikel 9, eerste lid, worden bedoeld de overeenkomstig het vorige lid verhoogde of verlaagde bedragen, indien dat lid toepassing heeft gevonden."

10. Artikel 10 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 10. 1. Indien over eenzelfde tijdvak ingevolge deze wet voor beide echtgenoten recht op kinderbijslag bestaat voor een tot hun huishouden behorend kind, dat jonger is dan 16 jaar, wordt de kinderbijslag, waarop de echtgenote recht heeft, slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag, waarop de echtgenoot recht heeft, te boven gaat. De met inachtneming van het bepaalde in de vorige volzin aan de echtgenote toekomende kinderbijslag kan aan de echtgenoot worden uitbetaald.

2. Indien over eenzelfde tijdvak voor hetzelfde kind, dat jonger is dan 16 jaar, ingevolge deze wet recht op kinderbijslag bestaat, enerzijds voor een zelfstandige, tot wiens huishouden dit kind behoort, en anderzijds voor een zelfstandige, die dit kind grotendeels op zijn kosten onderhoudt, wordt de kinderbijslag aan de eerstbedoelde zelfstandige slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag van de laatstbedoelde zelfstandige te boven gaat.

3. Onze Minister kan ter voorkoming van samenloop van kinderbijslag ingevolge deze wet en van kinderbijslag ingevolge deze wet met kinderbijslag uit anderen hoofde, alsmede ter voorkoming van uitkering van kinderbijslag over meer dan 78 dagen in eenzelfde kalenderkwartaal, nadere en zo nodig afwijkende regelen vaststellen.

4. Indien ten aanzien van hetzelfde kind kinderbijslag kan worden ontvangen ingevolge deze wet en ingevolge een rechts geldende regeling, bestaande in een ander land, kan Onze Minister nadere en eventueel afwijkende regelen stellen ter voorkoming van dubbele kinderbijslag."

11. Artikel 12 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 12. 1. De Raad van Arbeid is bevoegd, voor zover nodig na ingewonnen advies van een raad voor de kinderbescherming, de kinderbijslag betaalbaar te stellen aan een ander dan de rechthebbende.

2. Indien de zelfstandige nalaat een aanvraag om kinderbijslag in te dienen, kan deze aanvraag geschieden door een raad voor de kinderbescherming, die tevens adviseert aan wie de kinderbijslag betaalbaar kan worden gesteld."

12. Artikel 15 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 15. 1. De kinderbijslag is:

- a. onvervreemdbaar;
- b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
- c. behoudens voor zoveel dit dient tot verhaal van een uitkering tot onderhoud van het kind, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van kinderbijslag, onder welke vorm of welke benaming ook door de zelfstandige verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig."

13. Artikel 16 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 16. 1. Kinderbijslag, welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.

2. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet worden teruggevorderd of op later betaalbaar te stellen kinderbijslag in mindering worden gebracht.

3. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling worden teruggevorderd of op aan hem of zijn echtgenote later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge deze wet, de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of ingevolge de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, in mindering worden gebracht, indien degene, ten name van wie de kinderbijslag betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat ten onrechte kinderbijslag of een te hoog bedrag aan kinderbijslag werd uitbetaald.

4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Raad van Arbeid kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren."

13a. Na artikel 16 wordt ingevoegd een nieuw hoofdstuk, luidende als volgt:

„HOOFDSTUK IIa

Van het beroep

Artikel 16a. 1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling van kinderbijslag. In de gevallen, bedoeld in artikel 12, wordt de raad voor de kinderbescherming mede als belanghebbende beschouwd.

2. Een kennisgeving als in het vorige lid bedoeld vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze

berust, alsmede naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld, en de termijn van beroep.

Artikel 16b. 1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat voor de belanghebbende beroep open.

2. Over het beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet."

14. Artikel 18 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 18. Het toezicht op de uitvoering dezer wet door de Raden van Arbeid berust bij de Sociale Verzekeringsbank. De artikelen 65, 66, 67, 68 en 69 van de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid, *Stb.* 1933, No. 598, vinden daarbij overeenkomstige toepassing."

15. Artikel 19 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 19. 1. Ieder is verplicht aan de Sociale Verzekeringsraad, de Sociale Verzekeringsbank, de Raad van Arbeid, de Rijksinspectie van de Bevolkingsregisters, het gemeentebestuur of aan een daartoe door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze wet van hem verlangde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet.

4. De bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, zijn gehouden aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon kosteloos de inlichtingen, welke ten behoeve van de uitvoering van deze wet worden verlangd, te verstrekken en toe te zenden.

5. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

6. Alle ambtenaren, tot afgifte van uittreksels uit registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos toe te zenden.

15a. Na artikel 20 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 20a. Over het aan het in werking treden van artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet voorafgaande kalenderjaar wordt onder een bedrag ter grootte van de kinderbijslag voor een eerste kind, als bedoeld in artikel 5, tweede lid, verstaan een bedrag ter grootte van de kinderbijslag voor een eerste kind ingevolge de Kinderbijslagwet over dat jaar."

16. In artikel 22 wordt „Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen" gewijzigd in „Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen".

17. Artikel 23 wordt gewijzigd als volgt:

- a. Het cijfer 1, geplaatst voor het eerste lid, vervalt.
- b. Het tweede lid vervalt.

Artikel XXIII

De Coördinatiewet Sociale Verzekering¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

1. In de artikelen 2 en 3 vervalt het bepaalde onder d.

2. Artikel 6, eerste lid, onder e, wordt gelezen als volgt: „e. kinderbijslagen ingevolge de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 10 der Kinderbijslagwet voor loontrekkenden;"

3. In de artikelen 9, eerste lid, en 17, eerste lid, vervallen de woorden: „de Kinderbijslagwet".

Artikel XXIV

De wet van 9 november 1950, *Stb.* K 501 (Kindertoelagewet voor gepensioneerden), wordt ingetrokken.

Artikel XXIVa

In de Garantiewet Burgerlijk Overheidspersoneel Indonesië (*Stb.* K 178)²⁾ wordt ingevoegd een artikel 8c, luidende als volgt:

„Artikel 8c. De garanties strekken zich niet uit over het recht op kindertoelage voor kinderen, voor wie aanspraak bestaat op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, terwijl de kindertoelage voor die kinderen voor de berekening van de in het tweede lid van artikel 4c bedoelde duurtetoelag buiten aanmerking wordt gelaten."

Artikel XXIVb

In de wet van 21 december 1951 (*Stb.* 592) wordt ingevoegd een artikel 16a, luidende als volgt:

„Artikel 16a. Het bepaalde in artikel 16 blijft buiten toepassing ten aanzien van kindertoelage voor kinderen, voor wie aanspraak bestaat op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet."

Artikel XXIVc

In de Garantiewet Militairen K.N.I.L. (*Stb.* 1951, 239)³⁾ wordt ingevoegd een artikel 7c, luidende als volgt:

„Artikel 7c. De garanties strekken zich niet uit over het recht op kindertoelage voor kinderen, voor wie aanspraak bestaat op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, terwijl de kindertoelage voor die kinderen voor de berekening van de in het tweede lid van artikel 3c bedoelde duurtetoelag buiten aanmerking wordt gelaten."

Artikel XXIVd

1. De artikelen 13 en 27 van de Toeslagwet Indonesische pensioenen 1956 (*Stb.* 1957, 319) zijn niet van toepassing op pensioentermijnen, vallende na de inwerkingtreding van artikel XXIV.

2. Het bepaalde in het eerste lid lijdt uitzondering ten aanzien van kinderen, voor wie geen aanspraak bestaat op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, en voor wie over het jaar, voorafgaande aan de inwerkingtreding van artikel XXIV, recht bestond op kindertoelage.

3. Onze Minister van Buitenlandse Zaken kan ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen.

¹⁾ *Stb.* 1953, 577, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 oktober 1961 (*Stb.* 459).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 juli 1954 (*Stb.* 312).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1958 (*Stb.* 437).

Artikel XXIVe

De wet van 9 april 1959, *Stb.* 140, houdende een interim-regeling inzake beperking van samenloop van pensioenen en uitkeringen ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet met renten en uitkeringen ingevolge de Ongevallenwetten, bijlagen op die renten en uitkeringen en toeslagen op renten krachtens de Invaliditeitswet, wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 4, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„3. Indien het in artikel 1, eerste lid, bedoelde wezenpensioen samenloopt met een aldaar bedoelde rente of uitkering, toegekend met ingang van een datum, gelegen vóór het in werking treden van deze wet en ten aanzien van de wees geen aanspraak op kinderbijslag bestaat ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet, vindt de in artikel 1, eerste lid, voorziene korting plaats, nadat op het wezenpensioen in mindering is gebracht het bedrag aan kinderbijslag, dat vóór het in werking treden van deze wet voor de wees ingevolge de Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkingen werd genoten.”.

Artikel XXIVf

Artikel 17 van de Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet (*Stb.* I 308)¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

1. In het derde lid wordt „Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkingen” gewijzigd in: „Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet”.

2. In het vierde lid wordt „voor zover zij geen recht hebben op een kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkingen” gewijzigd in: „voor zover voor hen geen aanspraak bestaat op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van laatstgenoemde wet”.

Overgangsbepalingen**Artikel XXV**

1. De bedrijfsverenigingen behouden:

a. haar rechten en bevoegdheden ter zake van de invordering van premie, ingevolge de Kinderbijslagwet verschuldigd over tijdvakken, gelegen vóór het tijdstip van inwerkingtreding van artikel XV van deze wet;

b. haar verplichtingen tot uitbetaling van kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet over tijdvakken, gelegen vóór het tijdstip van inwerkingtreding van artikel XV van deze wet;

c. haar rechten en verplichtingen met betrekking tot de verevening, bedoeld in artikel 34 der Kinderbijslagwet, zoals die wet luidde vóór de inwerkingtreding van artikel XV van deze wet.

2. Ten aanzien van de beslissingen krachtens het bepaalde in het vorige lid genomen, blijven de bepalingen van de Kinderbijslagwet omtrent beroep, zoals deze luiden vóór de inwerkingtreding van artikel XV van deze wet, van toepassing.

Artikel XXVI

1. Het Kinderbijslagvereveningsfonds wordt opgeheven. Het vermogen van het Kinderbijslagvereveningsfonds gaat over naar het Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden.

2. De rechten en verplichtingen van het Kinderbijslagvereveningsfonds, welke voortvloeien uit de Kinderbijslagwet, zoals die wet luidde vóór de inwerkingtreding van artikel XV van deze wet, en uit de wet van 12 juni 1952, *Stb.* 342, gaan over naar het Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 147).

Artikel XXVII

De bepalingen van de Kinderbijslagwet en van de ter uitvoering dier wet genomen besluiten, zoals deze luiden vóór de inwerkingtreding van artikel XV van deze wet, blijven, voor zover dit ter uitvoering van het in de artikelen XXV en XXVI van deze wet bepaalde nodig is, van kracht.

Artikel XXVIII

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen XXV, XXVI en XXVII nadere voorschriften geven.

Artikel XXIX

1. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel XXII, op grond van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkingen, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXII, aanspraak kunnen maken op kinderbijslag over enig aan het in werking treden van artikel XXII voorafgaand tijdvak, behouden deze aanspraak gedurende een jaar na het in werking treden van dat artikel.

2. De vóór het in werking treden van artikel XXII teveel genoten kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor rentetrekkingen, alsmede de ingevolge het bepaalde in het vorige lid teveel uitbetaalde kinderbijslag kan, indien degene, ten name van wie de kinderbijslag betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat teveel kinderbijslag werd uitbetaald, gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling:

a. worden teruggevorderd;

b. op later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen of ingevolge het bepaalde in het eerste lid in mindering worden gebracht;

c. op uitkeringen ingevolge de Invaliditeitswet, de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, de Zeeongevallenwet 1919, de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet en de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden worden verhaald.

3. Voor het overige blijven met betrekking tot het eerste lid de bepalingen van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkingen, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXII, van kracht.

4. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen.

Artikel XXIXa

1. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel XXIIa, op grond van de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXIIa, aanspraak kunnen maken op kinderbijslag over enig aan het in werking treden van artikel XXIIa voorafgaand kalenderkwartaal, behouden deze aanspraak gedurende een jaar na het in werking treden van dat artikel.

2. De vóór het in werking treden van artikel XXIIa ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag ingevolge de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXIIa, alsmede de ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag ingevolge het bepaalde in het vorige lid, kan gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling worden teruggevorderd of op later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor

loontrekkenden of ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen in mindering worden gebracht, indien degene, ten name van wie de kinderbijslag betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat ten onrechte kinderbijslag werd uitbetaald.

3. Voor het overige blijven met betrekking tot het eerste lid de bepalingen van de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen en van haar uitvoeringsbesluiten, zoals die bepalingen luiden vóór het in werking treden van artikel XXIIa, van kracht.

4. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen.

Artikel XXX

1. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel XXIV, op grond van de Kindertoelagewet voor gepensioneerden, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXIV, aanspraak kunnen maken op kindertoelage over enig aan het in werking treden van artikel XXIV voorafgaand tijdvak, behouden deze aanspraak gedurende een jaar na het in werking treden van dat artikel.

2. Degenen, die over het jaar, voorafgaande aan het in werking treden van artikel XXIV, op grond van de Kindertoelagewet voor gepensioneerden, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXIV, recht hebben op kindertoelage, behouden dit recht, indien en voor zolang zij dit recht gehad zouden hebben, ware de Kindertoelagewet voor gepensioneerden niet overeenkomstig het bepaalde in artikel XXIV ingetrokken en zij voor de kinderen, ten aanzien van wie zij dit recht zouden hebben, geen aanspraak kunnen maken op kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, ingevolge de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van die wet of ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet.

3. De vóór het in werking treden van artikel XXIV teveel genoten kindertoelage ingevolge de Kindertoelagewet voor gepensioneerden, alsmede de ingevolge het bepaalde in de vorige leden teveel uitbetaalde kindertoelage kan, indien degene, ten name van wie de kindertoelage betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat teveel kindertoelage werd uitgekeerd, gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling:

a. worden teruggevorderd;

b. op later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, ingevolge de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van die wet, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen of ingevolge het bepaalde in de vorige leden in mindering worden gebracht.

4. Voor het overige blijven met betrekking tot de regeling, vervat in het eerste en tweede lid, de bepalingen van de Kindertoelagewet voor gepensioneerden en van haar uitvoeringsbesluiten, zoals die bepalingen luiden vóór het in werking treden van artikel XXIV, van kracht.

5. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Defensie kunnen ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden nadere regelen stellen.

Artikel XXXa

1. De wet van 22 december 1949 (*Stb.* J 587)¹⁾ ondergaat de volgende wijzigingen:

a. In de considerans vervallen de woorden: „en de Kinderbijslagwet voor rentetrekkeners”.

b. In artikel 2 vervallen de woorden: „en der Kinderbijslagwet voor rentetrekkeners”.

2. Het bepaalde in artikel XXIX is van overeenkomstige toepassing.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 1959 (*Stb.* 139).

Artikel XXXI

Waar in wetten of besluiten het woord „Kinderbijslagwet” voorkomt, wordt daarvoor gelezen: „Kinderbijslagwet voor loontrekkenden”.

Artikel XXXII

De tekst van de Kinderbijslagwet, zoals deze met inachtneming van de daarin aangebrachte wijzigingen komt te luiden, wordt, zo nodig, door de zorg van Onze Minister van Justitie in het *Staatsblad* geplaatst. Daarbij kunnen vernummeringen en daarmede verband houdende wijzigingen in aanhalingen worden aangebracht.

Artikel XXXIII

Waar in wetten of besluiten „Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen” voorkomt, wordt daarvoor gelezen: „Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen”.

Artikel XXXIV

De tekst van de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen, zoals deze met inachtneming van de daarin aangebrachte wijzigingen komt te luiden, wordt, zo nodig, door de zorg van Onze Minister van Justitie in het *Staatsblad* geplaatst. Daarbij kunnen vernummeringen en daarmede verband houdende wijzigingen in aanhalingen worden aangebracht.

Artikel XXXV

De artikelen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 april 1962.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,

A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de vierentwintigste mei 1962.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 57/58, 4953;

Bijl. Hand. II 59/60, 4953;

Bijl. Hand. II 60/61, 4953; Hand. II 60/61, bladz. 4185—4253;

Bijl. Hand. II 61/62, 4953; Hand. II 61/62, bladz. 3257—3291,

3294—3297;

Bijl. Hand. I 61/62, 4953; Hand. I 61/62, bladz. 3213—3237.

1917-1918

...the ... of ...

1919-1920

...the ... of ...

1921-1922

...the ... of ...

1923-1924

...the ... of ...

1925-1926

...the ... of ...

1927-1928

...the ... of ...

1929-1930

...the ... of ...

1931-1932

...the ... of ...

1933-1934

...the ... of ...

1935-1936

...the ... of ...

1937-1938

...the ... of ...

1917-1918

...the ... of ...

1919-1920

...the ... of ...

1921-1922

...the ... of ...

1923-1924

...the ... of ...

1925-1926

...the ... of ...

1927-1928

...the ... of ...

1929-1930

...the ... of ...

1931-1932

...the ... of ...

1933-1934

...the ... of ...

1935-1936

...the ... of ...

1937-1938

...the ... of ...